

Τριώδιον

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Τετάρτῃ Πρωΐ

Τῇ Τετάρτῃ Α' Ἑβδομάδος εἰς τὸν
Ὁρθρον.

Μηνναῖον - ΤΗΙ ΙΓ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου
τοῦ Ἁγίου Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως

Δόξα.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες,
Ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν, καὶ ἐν φόβῳ
τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον
ἀνακράζοντες αἶνον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ
ὁ Θεὸς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σῶσον
ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει, τῶν
πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες
ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ
σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον
βοῶμέν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς
ἡμῶν. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 19. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ
πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους
ἔδεται.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τοῦ Ὁρολογίου ---

Ὑμνοι Τριαδικοί

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβεῖμ,
ἰπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ ἔνθεον
μέλος τῆς Τρισαγίας φωνῆς, μεθ' ὧν καὶ
ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ· Ἅγιος, Ἅγιος,
Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ
σου σῶσον ἡμᾶς.

Κάθισμα Α'.

Κάθισμα Α'. Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Βλέπων ὁ Ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς
ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν·
Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν
ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς
ἀκτῖνας ἐναπέκρυσεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη
ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος·
Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς
δικαιοσύνης, εὐρέθη ὁ Σταυρός σου, τοῦ
μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει
τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου

πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας,
Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, καὶ Λυτρωτὴν,
ἢ Ἀμνάς θεωροῦσα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε
δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν·
Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν
λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται,
ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ
ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ
ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἢ πιστῶς
ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθέने ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν,
τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ
παθήματα.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 11. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Β'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.*

Ὁ τοῖς πάθεσι τοῖς σοῖς, πᾶσιν ἀπάθειαν
διδούς, Φιλάνθρωπε τὰ πάθη, τῆς σαρκὸς
μου νεκρώσας τῷ σῷ Σταυρῷ, τὸ θεῖον
καταξίωσον Πάθος ἰδεῖν, διὰ νηστείας
εὐαρεστοῦντα τῇ δόξῃ σου, ἵνα λάβω
πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος β'. *Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.*

Ἡ Παρθένη σου Χριστέ,
ἐπὶ ξύλου ὀρώσά σε, νεκρὸν ἠπλωμένον,
κλαίουσα πικρῶς· Υἱέ μου ἔλεγε, τί τὸ
φοβερὸν τοῦτο, ὁ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν
τὴν αἰώνιον μυστήριον, ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ
πῶς θνήσκεις, θάνατον ἐπονείδιστον.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 12. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἡνιόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ

τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κάθισμα Γ'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν.

Τὸν φωτοποιὸν καιρόν, ὃν νῦν ἀφιέρωσας, καὶ ἐδωρήσω ἡμῖν, τῆς ἐγκρατείας Κύριε, σὺ ἀξίωσον ἡμᾶς, ἐν κατανύξει πάντας, εἰλικρινῶς περαιώσασθαι, εἰρηνεύοντας τοῦ Σταυροῦ τῇ Ἰσχύϊ, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Τῷ τιμῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, φυλαττόμενοι Δέσποινα ἀγνή Θεοτόκε, πᾶσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος, ἅπαντες ῥαδίως ἐκτρεπόμεθα· διό σε κατὰ χρέος μακαρίζομεν, ὡς Μητέρα τοῦ φωτός, καὶ μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου

γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΙΕΡΕΥΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου

Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν
Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. **(ιβ')**

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. *Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται.*

Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾄσμα Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ
ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας
Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ἄμαρτιῶν, τάφῳ δεινῷ συσχεθέντα με,
τῇ ἀθανάτῳ νεύσει σου καὶ τῇ εὐσπλάγχνῳ
σου, ἀναστήσας παλάμη, ζώωσον ὡς
οἰκτίρμον, καὶ πολυέλεος.

Στίχ. *Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων,
καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς
θάλασσαν.*

Τὰς γενικὰς, τῶν ἀρετῶν τελειότητας,
τετραμερῶς κτησάμενος, καὶ ὡς ἐν ἄρματι,
ἐπιβὰς Θεοφόρε, εἰς νύσσαν θεωρίας, ἤρθης
ἐκ πράξεως.

Στίχ. *Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.*

Σὺ τῆς ζωῆς, τῆς ἀκηράτου δεξάμενος,
ἐκ τοῦ κρατῆρος Ὅσιε, τὸ θεῖον ἔπιες, καὶ
νηφάλιον πόμα· διὸ καὶ τῆς σοφίας, δοχεῖον
γέγονας.

Δόξα.

Ἀπελαθείς, θρόνου καὶ δόξης καὶ
ποίμνης σου, χειρὶ βιαίᾳ Ὅσιε, τῶν τῆς
αἰρέσεως, θυμοφθόρων θηρίων, νυνὶ πρὸς
τὴν οἰκείαν, μάνδραν εἰσήλασας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον τῷ λόγῳ
συνείληφας, καὶ ὑπὲρ λόγον τέτοκας,

καὶ μετὰ κύησιν, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον,
Παρθένος ὡς πρὸ τόκου, πάλιν διέμεινας.

Τοῦ Μηναίου - -

Ὡδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰσμός.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ
πνεῦμά μου.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω
νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ θωρακισάμενος,
τὸ θεῖον ἐκτύπωμα τοῦ Σωτῆρος,
περιγράφων προσεκύνεις εὐσεβῶς,
πατρικοῖς ἐφεπόμενος θεσπίσμασιν.

Στίχ. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη
ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν
σωτηρίᾳ σου.

Τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ θωρακισάμενος,
τὸ θεῖον ἐκτύπωμα τοῦ Σωτῆρος,
περιγράφων προσεκύνεις εὐσεβῶς,
πατρικοῖς ἐφεπόμενος θεσπίσμασιν.

Στίχ. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος,
καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.

Ἡ ποίμνη τὸν ποιμένα σε ποθήσασα,
τὸν ταύτης κατ' ὄνομα συγκαλοῦντα, καὶ
τοὺς λύκους ἐκδιώκοντα, τῇ τῆς πίστεως
ράβδῳ σοὶ προστρέχει Σοφέ.

Στίχ. Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε
ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξελθέτω
μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Ὡς πάλαι Ἰωσήφ τοῦ θεοῦ σώφρονος,
τὸ σῶμα ὁ Ἰσραὴλ συγκομίζει· οὕτω νῦν ἡ

Ἐκκλησία Χριστοῦ, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων
σου σεβάζεται.

Στίχ. Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ
Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ ἱερὸν κατοικητήριον,
τοῦ Λόγου ὑπάρχουσα Θεοτόκε, τῶν
πταισμάτων ἱλαστήριον, Παναγία γενοῦ μοι
Θεονύμφευτε.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Τρίτης Ὠδῆς.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ
ἀσθενοῦντες περιζώσαντο δύναμιν.

Πλήρεις ἄρτων ἡλαττώθησαν, καὶ οἱ
πεινῶντες παρήκαν γῆν, ὅτι στεῖρα ἔτεκεν
ἐπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει
εἰς ἄδου καὶ ἀνάγει.

Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ
καὶ ἀνυψοῖ.

Ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ
κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτὸν
μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνον δόξης
κατακληρονομῶν αὐτοῖς.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος β'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ
εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Σταυρώσωμεν τὰ μέλη δι' ἐγκρατείας,
νήψωμεν εἰς προσευχὰς ὡς γέγραπται, καὶ
κατ' ἵχνος πολιτευσώμεθα, τοῦ παθόντος,
καὶ πάθη ἐκθανατώσαντος.

Στίχ. Κύριος ἀσθενῇ ποιήσῃ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Ἐμέσαντες τὴν ἔμπικρον, ἁμαρτίαν σπεύσωμεν, τῷ τὴν χολὴν θελήματι, γευσαμένῳ εὐαρεστῆσαι Χριστῷ, τῷ Σταυρῷ καθελόντι τὸν ἀρχέκακον.

Στίχ. Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Συνήθειαν λαβοῦσα, ἡ ἁμαρτία ἔλκει με, εἰς παντελῇ ἀπώλειαν, ἀλλὰ σύ με ἐκ ταύτης λύτρωσαι, τῷ Σταυρῷ σου οἰκτίρμον πολυέλεε.

Στίχ. Ἀλλ' ἡ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Δεσπόζουσα ἀπάντων, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, ὡς τὸν Δεσπότην τέξασα, τῆς δουλείας με ἐλευθέρωσον, τοῦ δολίου καὶ μόνου πολεμήτορος.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ γ'. Ἦχος β'.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανούς, καὶ ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἅκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ τὴν ἐγκράτειαν, τῷ Κόσμῳ ἐξήνθησεν, ἥν ἐκ πόθου, ἀσπασάμενοι τρυφήσωμεν, παγκαρπίαν τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Καὶ δώσῃ ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσῃ κέρασ χριστῶν αὐτοῦ.

Ἐγκράτειαν παθῶν καὶ νῦν φέροντες, τὴν σάρκα σταυρώσωμεν τῷ Κυρίῳ, καὶ νεκρόν, αὐτῆς τὸ φρονημα, ἀποδείξωμεν πάντες τῇ ἐνθέῳ ζωῇ.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τὰ τρία τῆς μιᾶς μορφῆς πρόσωπα, δοξάζω Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα, ἐν τῷ κράτος τῆς Θεότητος, βασιλείαν ἀπάντων, καὶ λαμπρότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Τόκος σου Ἀγνὴ φρικτὸς πέφυκε· Θεὸς γὰρ ὑπάρχει ἐνανθρωπήσας, ὁ ἀνάρχος ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ἐκ σοῦ ἐπ' ἐσχάτων πλήν ἀνδρὸς κυθηεὶς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν Σταύρωσιν ὑμῶν καὶ τὴν λόγχευσιν, τῆς θείας Πλευρᾶς σου, ἐξ ἧς τὸ πόμα, τὸ ἀθάνατον ἀρύομαι, καθ' ἐκάστην Χριστέ, καὶ ἀγιάζομαι.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος β'.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας

μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νίκαις ἔσπευας τὴν Ἐκκλησίαν,
πλάνην ἔτρεψας κακοδοξίας, Νικηφόρος
φερωνύμῳς γενόμενος, καὶ ἀγιάζεις τοῦ
κόσμου τὰ πέρατα, συγκομιδῇ τοῦ ἁγίου
Λειψάνου σου, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ
ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ
θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς
ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς
θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι τέκνον μου!
πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς
ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ δ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς
σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνη
φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Κιβωτὸς ἀγιάσματος, ἐξ ἧς πηγὴν
ιάσεων ἀντλοῦμεν, ἡ σορὸς σου γέγονε τοῖς
τιμῶσί σε.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεὸς μου δύνάμεις μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Κιβωτὸς ἀγιάσματος, ἐξ ἧς πηγὴν
ιάσεων ἀντλοῦμεν, ἡ σορὸς σου γέγονε τοῖς
τιμῶσί σε.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ
νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Τὰς αἰρέσεις ἐδίωξας, καὶ τὴν τῆς
ποιμνης μάνδραν ἡσφαλίσω, διδαχαῖς
ἐνθέοις περιφραζάμενος.

Δόξα.

Κατὰ χρέος τιμῶμέν σου, τὴν τῶν
Λειψάνων Μάκαρ μυροθήκη, ὡς ζωῆς
πηγάζουσας, εὐωδίαν πιστοῖς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νοητὸν σε Παράδεισον, τῆς ζωῆς τὸ
ξύλον δεξαμένην, ἐν γαστρὶ Παρθένε
Χριστὸν δοξάζομεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ ε'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς
ἡμῖν.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν
αἰώνων ποιητής Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν
προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Τροπάρια.

Ἐχθροὶ αἰσχύνονται νῦν, αἰρεσιάρχαι
σὺν αὐτοῖς μαίνονται, τὴν σὴν σορὸν
ὀρῶντες θεόφρον, πιστῶς τιμωμένην, ὑπὸ
Βασιλέως καὶ πάσης τῆς ποιμνης σου.

Στίχ. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Ἐχθροὶ αἰσχύνονται νῦν, αἰρεσιάρχαι σὺν αὐτοῖς μαίνονται, τὴν σὴν σορὸν ὀρῶντες θεόφρον, πιστῶς τιμωμένην, ὑπὸ Βασιλέως καὶ πάσης τῆς ποιμένης σου.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Ἡ ἱερά σου σορὸς, τὰ τῶν δαιμόνων πονηρὰ πνεύματα, ὡς φοβερὰ μάστιξ ἐκδιώκει, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν, Νικηφόρε δόξης, θεόθεν κομίζεται.

Δόξα.

Τοῦ συνειδότος ἐν σοί, τὸ χωνευτήριον πυρὶ Πνεύματος, ἀναφλεχθέν, ὡς χρυσὸν τῇ πίστει, σὲ ἔδειξε λαμπρόν, τῶν αἰρετιζόντων, ἐλέγχον τὸ κίβδηλον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡραιοθεῖσα Σεμνή, τῇ ἐπελεύσει τοῦ σεπτοῦ Πνεύματος, Θεὸν μαζοῖς θηλάζεις, καὶ τοῦτον συνέχεις ἀγκάλαις, τὸν πᾶσαν τὴν κτίσιν, παλάμαις συνέχοντα.

Τοῦ Μηναίου - -

Ωιδὴ Γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωάν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ὑπὲρ πίστεως πάθη ὑπέμεινας, ὑπὲρ τῆς Πατέρων σεπτῆς παραδόσεως, ὑπερορίας ἤνεγκας, δι' ὧν δόξαν ἐκτήσω ὑπέριτον.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ὑπὲρ πίστεως πάθη ὑπέμεινας, ὑπὲρ τῆς Πατέρων σεπτῆς παραδόσεως, ὑπερορίας ἤνεγκας, δι' ὧν δόξαν ἐκτήσω ὑπέριτον.

Στίχ. Ὅσα ἡνξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Ἡ ἐδραία σου πίστις καὶ ἔνστασις, τὰς τῶν τυραννούντων ἀνοίας διέσεισε, στῦλος πυρὸς δὲ γέγονε, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ Μακάριε.

Δόξα.

Ὡς παιδρὸς μαργαρίτας καὶ λίθους Σοφέ, ὑπερδιαυγεῖς τὴν σορὸν καὶ τὴν κόνιν σου, ἡ Ἐκκλησία φέρουσα, ὀρθοτόμῳ στεφάνῳ καλλύνεται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἀπόρρητον τρόπον τοῦ τόκου σου, γλῶσσαι γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων γεραίρουσι, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, ὑπερτέραν σε πάντων δοξάζουσαι.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης

ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Μαρτυρικόν. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς στενῆς καὶ τεθλιμμένης ὁδοῦ,
ἀκλινεῖς ὁδοιπόροι γεγόνατε, ἅγιοι
Μάρτυρες· τῶν γὰρ πειρασμῶν τὴν
τρικυμίαν ὑπεμείνατε, καὶ τῶν ἀσωμάτων
Λειτουργῶν τὴν πολιτείαν ἀνελάβετε,
πέτρα ὑπομονῆς, καὶ θεμέλιοι εὐσεβείας
ἀνεδείχθητε, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς
Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Πουπλίου, Ἐπισκόπου
Ἀθηνῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Ἀφρικανοῦ, Πουπλίου, καὶ
Τερεντίου, ὧν ἡ Σύναξις τελεῖται ἐν τῷ
Παυλοπετρεῖῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀβιβος ἐξ
Ἑρμουπόλεως, λίθῳ προσδεθείς, καὶ ἐν
ποταμῷ βληθείς, τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Χριστίνα
ἡ ἐκ Περσίδος, μαστιζομένη, τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις περσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Ὡδιὴ ζ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ
λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες
κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος,
μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι
ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τῇ θεῇ ῥοπῇ, ἀδιάφθορα τηρεῖται τὰ
ἐντάφια, καὶ τὰ ὀστᾶ σου θείῳ νεύματι, τὴν
ἁρμονίαν μὴ λύσαντα, πᾶσαν ἀκαθάρτων
πνευμάτων, διασκεδάζει κακόνοιαν.
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου
δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ θεῇ ῥοπῇ, ἀδιάφθορα τηρεῖται τὰ
ἐντάφια, καὶ τὰ ὀστᾶ σου θείῳ νεύματι, τὴν
ἁρμονίαν μὴ λύσαντα, πᾶσαν ἀκαθάρτων
πνευμάτων, διασκεδάζει κακόνοιαν.
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συντρέχει Ποιμήν, Βασιλεύς τε εὐσεβῆς καὶ τῶν ἐν τέλει πληθὺς, καὶ ὑποθέντες τῇ ἐνδόξῳ σου, σορῶ αὐχένας θεόληπτε, ὥσπερ κιβωτῷ παναγία, δορυφοροῦσι καὶ ψάλλουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ὁ Θεῖος σηκός, τῶν τοῦ Λόγου Μαθητῶν ὑποδεχέσθω σεμνῶς, τῶν Ἀποστόλων τὸν συνόμιλον, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸν σύσκηνον, τῶν Ἱεραρχῶν τὴν κρηπίδα, καὶ τὸν Ὁσίων ὁμότροπον· Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁρῶν Μωϋσῆς, βάτον ἀφλεκτον πυρὶ ἀναπτομένην, ἐν τῷ Σιναίῳ Μῆτερ πάναγνε, προδιετύπου τὴν μήτραν σου· πῦρ γὰρ συλλαβοῦσα τὸ θεῖον, οὐ κατεφλέχθης, ἀλλ' ἔτεκες, τὸν τοῦ φωτὸς δημιουργόν, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ὡδιὴ η'.

Τοῦ Μηναίου - -

Ὡδιὴ η'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐν τῷ λιμένι τῆς ζωῆς, ἐκ πολλῶν τρικυμιῶν ἔφθασας Πάτερ, τῇ τοῦ Πνεύματος αὐρᾷ, καὶ τὸ τοῦ φόρτου

καλόν, ἀβρόχῳ ποδὶ σου διέσωσας, καὶ νῦν ἀπολαύεις τῆς ἐκεῖσε γαλήνης.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τῷ λιμένι τῆς ζωῆς, ἐκ πολλῶν τρικυμιῶν ἔφθασας Πάτερ, τῇ τοῦ Πνεύματος αὐρᾷ, καὶ τὸ τοῦ φόρτου καλόν, ἀβρόχῳ ποδὶ σου διέσωσας, καὶ νῦν ἀπολαύεις τῆς ἐκεῖσε γαλήνης.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τάφον ὀρῶντες οἱ πιστοί, εἰς κοινὸν θυσιαστήριον ληφθέντα, ἐν ᾧ θεῖαι τελοῦνται ὀλοκαυτώσεις, πιστῶς, καὶ ἔνδον, νεκρὸν ἱερώτατον, τὸν θαυματουργὸν τὸν Θεὸν ὑπερυψοῦμεν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χαίρει τὸ ποίμνιον φαιδρῶς, ἐορτάζει Μοναστῶν λαμπρὰ χορεία, καὶ πιστῶν Βασιλέων ἢ εὐσεβῆς πορφυρίζ, καὶ πᾶσα δυναστῶν ὁμήγυρις, ἐπὶ τῇ σεμνῇ κομιδῇ τῶν σῶν λειψάνων.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ, τὸν τὰ πάντα συστησάμενον τῷ λόγῳ, συλλαβοῦσα ἀσπόρως Θεοκυῆτορ Ἀγνή Παρθένε, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ὁγδότης Ὡδῆς.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος,
πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος
καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ
ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ
καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ
ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα
τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ
ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα
ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ η'. Ἦχος β'. Κάμινός ποτε.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν
Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Κάμιнос παθῶν, φλογίζει τὴν ψυχὴν
μου, ἀλλὰ τῇ δρόσῳ τοῦ ἐλέους σου, ταύτην
καταμάρανον, ὁ πηγάσας ἀπαθείας
κρουνούς, Πλευρᾶς ἐξ ἀκηράτου σου,

σταυρούμενος Εὐεργέτα, διὰ πολλὴν
συγκατάβασιν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑψωσας ἡμᾶς, πεσόντας εἰς κακίαν,
τῇ ἐν Σταυρῷ σου ἀνυψώσει Χριστέ· ὅθεν
ὀλισθήσαντα, ἀμαρτίας εἰς τὰ βάραθρα,
ἀνάγαγε καὶ στήριξον, πέτρα με σωτηρίας,
ὅπως δοξάζω τὸ κράτος σου.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Τερεῖς Κυρίου, δοῦλοι
Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγχῃ σου Χριστέ, παθῶν τὴν
σηπεδόνα, ἀποκαθάρας τῆς καρδίας μου,
ὅλον με ὑγείωσον, ὃν ὁ ὄφιν ἐτραυμάτισεν,
ὁδοῦσιν ἰοβόλοις τε, καὶ δίδου μοι
ἀκλονήτως, θείας πρὸς τρίβους πορεύεσθαι.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ
Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν
Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν φαεινὴν, λαμπάδα καὶ λυχνίαν,
ἐν ἣ τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, οἰκῆσαν ἐφώτισε,
τοὺς νυκτώδει συσχεθέντας φθορᾷ,
Ἀμιάντε γεραίρομεν, ἅπαντες, εὐλογοῦντες·
Εὐλογημένη τὸν Τόκον σου.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ η'. Ἦχος β'. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ
Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν μεταξὺ τῶν ληστῶν, σταυρωθέντα
ἐν ξύλῳ, καὶ τῇ λόγχῃ νυγέντα, τὴν

ζωήρουντον πλευράν, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Απόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, κριτηρίῳ παρέστης, ἐρραπίσθης ἐπαίχθης, ἐν Σταυρῷ ἀνηρτήθης, φθορᾶς με ἀπαλλάττων, τῆς πάλαι ἁμαρτίας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Θεότης μία Τριάς, ἡ ἀμέριστος φύσις, μεριστὴ δὲ προσώποις, τὸ ἀνώλεθρον κράτος, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, σὲ ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Ἀγνή, ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, πάντων τῶν Χριστιανῶν, τὴν δέησιν προσδέχου, τῶν σὲ μακαριζόντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὲ Χριστοῦ ὁ Ληστήν, ὁδηγήσας πρὸς πίστιν, καὶ ἐμὲ πρὸς τὸν δρόμον, εὐτόνως τῶν Νηστειῶν, ἀξιώσον προφθάσαι, εἰς τὴν προσκύνησίν σου, καὶ ζωοποιηθῆναι.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος β'.

Τὸν ἐν τῇ βᾶτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντά ποτε, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος β'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὑψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξἀπέστειλε
κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ὡδιὴ θ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω
σοφία ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι'
ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις
μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἐπὶ τῇ σῇ πανηγύρει, καὶ τοῖς ἐπαίνοις
σου Πάτερ,, Ἀγγέλων συγχορεύουσα
πληθὺς, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, εὐχαρίστως
δοξάζει, καὶ τὴν εἰρήνην ἄνωθεν ἡμῖν,
ἐξαίτεται τοῖς πίστει, τιμῶσί σου τὸ
λείψανον.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε
λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῇ σῇ πανηγύρει, καὶ τοῖς ἐπαίνοις
σου Πάτερ,, Ἀγγέλων συγχορεύουσα
πληθὺς, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, εὐχαρίστως

δοξάζει, καὶ τὴν εἰρήνην ἄνωθεν ἡμῖν,
ἐξαίτεται τοῖς πίστει, τιμῶσί σου τὸ
λείψανον.

Στίχ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν
οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Ἡ τῶν λειψάνων σου χάρις, ὡς σεπτὸν
ιατρεῖον, τῇ ἀσθενείᾳ γένοιτο ἡμῖν, καὶ ἡ
προσβεία Πανεύφημε, ἱλαστήριον πᾶσι, καὶ
πρὸς Θεὸν ὁδὸς καὶ ὁδηγός, τοῖς ἐν πίστει
καὶ πόθῳ, τιμῶσί σε μακάριε.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν
ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.
Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Νικητικαῖς πανοπλίαις, τοὺς πιστοὺς
θωρακίσας, Παντάναξ τῇ χειρὶ σου
Βασιλεῖς, κατὰ βαρβάρων ἐνίσχυσον,
καὶ τὴν σὴν Ἐκκλησίαν, ὡς ἀσφαλῆ
κρηπίδα τῶν πιστῶν, τοῦ Ὁσίου προσβείαις,
ὀρθοτομοῦσαν, φύλαττε.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὡς κραταιὰν προστασίαν, ὡς ἐλπίδα
καὶ τεῖχος, καὶ ἄγκυραν καὶ σκέπη
ἀσφαλῆ, καὶ ἀπροσμάχητον ἔρεισμα, καὶ
ἀχειμάστον ὄρμον, καὶ μόνον καταφύγιον,
Ἀγνή, κεκτημένον σε πάντες, σωζόμεθα
Πανύμνητε.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ θ'. Ἦχος β'. Ἀνάρχον Γεννήτορος.

Στίχ. Ὁρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν
πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ
χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Ἡλίου φαιδρότερον, Νηστεία
ἀναλάμψασα, ἡ πολύφωτος χάρις

εὐαγγελίζεται, πᾶσι τοῦ Σταυροῦ τὰς ἀκτῖνας, καὶ τὰς αὐγὰς, τοῦ τιμίου Πάθους, καὶ τῆς Ἀναστάσεως, τὴν ἡμέραν τὴν σωτήριον.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἀγνείαν ποθήσωμεν, πορνείαν ἀποφύγωμεν, τὴν ὁσφὺν σωφροσύνη περιζωσώμεθα, ὅπως καθαροὶ ἐποφθῶμεν, τῷ καθαρῷ, καὶ μόνῳ ἐκ πάντων, ζητοῦντι τὴν κάθαρσιν, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Χριστὲ ἐκ τοῦ φόβου σου, καθήλωσον τὰς σάρκας μου, ὁ Σταυρῷ προσηλώσας, τὴν ἁμαρτίαν Ἀδάμ, λύσον τῶν κακῶν μου τὴν δέησιν· τοῦ πονηροῦ σύντριψον τὰ βέλη, τῇ λόγχῃ σου Δέσποτα, καὶ τῆς τούτου βλάβης ῥῦσαί με.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Κριτὴν δικαιοτάτον, καὶ μόνον εὐδιάλλακτον, ἡ τεκοῦσα Παρθέने, Χριστὸν τὸν Κύριον, ῥῦσαί με τῆς κρίσεως Κόρη, καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῆς τιμωρίας, ἣν μοι προεξένησεν, ἁμαρτίας ἡ ἀπόλαυσις.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ Θ'. Ἦχος β'. Τὴν ἀγνὴν καὶ ἄχραντον.

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

ὦ τῆς εὐσπλαγχνίας σου! ὅτι Σταυρὸν ἠνέσχου, ἥλους καὶ λόγχην Κύριε, δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον φθορᾶ· διὸ ὕμνῳ σε Χριστέ.

Στίχ. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τὸν Σταυρόν, τὸν κάλαμον, τοὺς ἥλους καὶ τὴν λόγχην, τὰ ζωηρά σου Πάθη, πᾶς ὁ λαὸς προσκυνοῦντες, ἐν ᾠδαῖς Χριστὲ ὕμνουμέν σε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Μονὰς τρισυποστατε, Τριάς ἐνικωτάτη, Κυριαρχία φύσις, ἰσοκλεής, Πάτερ Υἱέ, καὶ Θεῖον Πνεῦμα, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἱλαστήριον, τοῦ Κόσμου Θεοτόκε, ἐν ᾧ προσφεύγοντες πάντες ἁμαρτωλοί, πρὸς Θεὸν καταλλαγὰς αἰεὶ εὐρίσκομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, καμὲ ἐνδυναμώσας, τῶν Νηστειῶν μοι δώρησαι Ἀγαθέ, εὐσθενῶς ἀποπληρῶσαι τὴν περίοδον.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος β'.

Τὴν ἀγνὴν καὶ ἄχραντον, Μητέρα καὶ Παρθένον, ᾠδαῖς ᾠμάτων ἅπαντες οἱ πιστοί, εὐσεβῶς ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ

ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Ὡρολογίου ---

ΧΟΡΟΣ

Φωταγωγικά

Ἦχος πλ. δ'.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν
σοί, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν
με.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν
σοί, πρεσβείαις τῶν Ἀγίων καὶ σῶσόν με.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν
σοί, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἱνοί. (διαβαστά)

Ψαλμὸς ΡΜΗ' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε
αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε
αὐτόν ἡλῖος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρον καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν
οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν
τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ
ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ
ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα
ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι
ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος,
πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ
πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι
καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων·
αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις
αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει
κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι
αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ
οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ
βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ

ψαλάτωσαν αὐτῶ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΠΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλουῖα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ,

ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἰρὼν τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἰρὼν τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητός εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,

ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνην πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφύρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἀγίων· ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωροῦμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Νηστεία, τῶν λογισμῶν τὰ πάθη,
δεῦτε δουλώσωμεν, πνευματικαῖς ἑαυτοὺς

πτέρυξι περιστείλαντες, ἵνα τὴν τοῦ ἐχθροῦ, κινουμένην ζάλην, κοῦφοι περάσαντες, ἄξιοι γενώμεθα, τῆς τοῦ Σταυροῦ προσκυνήσεως, τοῦ ὑπὲρ τοῦ Κόσμου σφαγέντος ἐκουσίως, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ πνευματικῶς ἐορτάσωμεν, τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν, ἐπ' ὅρους ἀρθέντες, Μαθηταῖς συνδοξάσωμεν, τὸν ἐξουσίαν λαβόντα πᾶσαν, Υἱὸν ἐκ Πατρὸς τὸν φιλόανθρωπον.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Νηστεία, τῶν λογισμῶν τὰ πάθη, δεῦτε δουλώσωμεν, πνευματικαῖς ἑαυτοῦς πτέρυξι περιστείλαντες, ἵνα τὴν τοῦ ἐχθροῦ, κινουμένην ζάλην, κοῦφοι περάσαντες, ἄξιοι γενώμεθα, τῆς τοῦ Σταυροῦ προσκυνήσεως, τοῦ ὑπὲρ τοῦ Κόσμου σφαγέντος ἐκουσίως, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ πνευματικῶς ἐορτάσωμεν, τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν, ἐπ' ὅρους ἀρθέντες, Μαθηταῖς συνδοξάσωμεν, τὸν ἐξουσίαν λαβόντα πᾶσαν, Υἱὸν ἐκ Πατρὸς τὸν φιλόανθρωπον.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ

ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπελάβετε τὴν χάριν τῆς αἰωνίου ζωῆς, τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνοις αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε, καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου.

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὁ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται, ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, Κτίσιν ξύλῳ ἀνήρηται, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσιν νέμων ζωὴν, ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ἡ πάναγνος, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰᾶσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν· Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στηρίξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονήν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παραλάβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

(Ἀμήν.)

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ὤραν.

ἦ·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)